

[19-01-2013]

Laarzen voor Rosette

Twee weken sta ik in de etalage. Geen interesse. Zelfs geen nieuwsgierige kijker. Ik, de knapste van de winkel. Gemaakt uit het fijnste Italiaanse leder.

Mijn concurrenten fronsen hun plooiën en keren me hun hakken toe. Hautain, vinden ze me. Mijn schoonheid is klassiek. Dat volstaat. Ik recht mijn schachten en laat mijn neuzen glimmen. Het gespje aan mijn hals straalt onder de spots.

Mijn burens werden verkocht. De ene na de andere. Spottend glimlachten ze vanop de toonbank. Pfff, de koopjesperiode. Goedkoop materiaal wordt afgeprijsd. Mijn kwaliteit laat zich betalen. Waardigheid is een familietrekje. Onze leest werd bekroond met diverse prijzen.

De eerste die mij vroeg was slonzig. Ik voelde meteen dat haar dikke enkels niets voor mij waren. Ik knelde extra aan haar wreef. Haar enorme kuiten bezorgden mij bijna een verrekking. Zo'n mens moet geen laarzen dragen. Dat ze sneakers koopt. Of zeesletsen voor haar boerinnenvoeten.

Een week later volgde een tiener. Graatmager was ze. Haar stokkenbeentjes staken als palen omhoog. Ik voelde mij ellendig lomp. Haar dikke teen was veel te lang. Bij onevenwicht wring ik altijd tegen. Ze paste mij enkel om te stoefen tegen haar vriendinnen. Onnozel wicht. Ze had trouwens te weinig geld. Gelukkig.

En dan kwam Rosette. Ze bekeek mij aandachtig in de etalage. Keurend draaide ze mij rond. Mijn kastanjebruine huid glansde bevallig. Ze streelde mijn rug. Liefkozend zacht. Ook mijn soliede zolen bevielen haar. De halfhoge hak paste precies bij haar figuur. Deze dame had klasse.

Haar teennageltjes waren sierlijk rood gelakt. Ze droeg fijne panty's onder een minirokje. Als een kous paste ik rond haar slanke benen. Het was liefde op het eerste gezicht. Rosette stapte elegant heen en weer voor de spiegel. Ze glimlachte koket.

Rosette gooide haar afgedragen pumps in de doos en betaalde. Twee tellen later flaneerden we in de winkelstraat. Uitgelaten en fier.

Mieke Vandromme